

19 kwietnia

1868

690

*listy w tym
listy w tym
listy w tym
listy w tym
listy w tym*

Moja Mamanie najdrozsa
list po liscie od Mamy przychodzi,
a mijaja tygodnie jak nie pisalam.
Moja Mamaniezska najdrozsa,
taki sam byt w mojej duszy
od jakiego czasu, i przynajmniej
10 listow do Mamy: Mamy po-
za signalami, a jednego skonczy
niemoge. Jakis niedowarzone, nie-
dorzecze az smierne. Co dzien nupla,
jutro napierg, ale jutro takie metne
jak wczoraj: listy nastepny jony
nie dorzecniejcy jak poprzedni.
Do takiego wielo w duszy, jedna mi
tylko lekarstwo stacy, to milczenie,
ile moznosci w pokorne, nie w garo-
malosci, ^{co si takje czasami edarza.} tak moja Mamanie, premil-
cralam ten wielki tydzie i wielka noc.
Od juncie trzech miesiecy, owidlas te
pan dni cagle mi na mysl przy-
chodzily, Lusucilom, niewiens da creg,

że to będą najtrudniejsze dni życia
mojego do przebycia. Ale moja Mamuniu
zaśwyciła się przekonaniem że najmniej
trudny będzie na świecie jest cierpieć.
Że to nawet jest zupełnie łatwym, jak
owym słonkiem na ~~złoty~~, łatwo jest
dąć się wodzie porzucić. Coła trudność
zapewnie w tem, ażeby się dąć, ale ja się
tak zupełnie daję, oddaję, poddaję,
że mi się już nie wie pozostać innego
do osiągnięcia. Ale to swyżka trwa tak
długo jak młode, skoro chce czy pisać,
czy mówić, i dajesz mi się jakbyś drzwi
otworyła z po zaftorych samej żywota
i potawany wychodzą. Takieś potwarow
niechęć Mammai posyłać, wiele listy ja
czytam, ale ich nie konierz. Dzisiaj
jednak jestem bardzo oświetnie uspo-
sobiona. A resztę niedziela, to Mamuni
dzien, a przynajmniej dzień w którym
nieogólniej czyj csem Mamma Ha nas
jest. O moja Mamuniu, sam jeden
Pani Bóg chyba zupełnie wie csem
Mamma Ha mnie jesteś. Nicemij tego

691
wyciać, ~~to to~~ ale to coś jest świętego.
Czytałam dziś rano że P. de Louveaux
córa H. Chantal, ~~sa~~ była chorą
w Łojku, dowiedziawszy się że Matka do
niej przyjechała, wyphowuła z Łojka
i na kolanach Matki przyjmowała.
Że inny raz mając dziecko konające,
poręła swoją Matkę gwałtem z kłasy-
sa wywała i by jej przywrócić
zdrowie. Że moją wiaśie na rozkaz
Matki, z jedyną córeczką, do pojedyn w let-
nym siedzieli garajem morowem
powietrzem, mówiła że gdyby jej Matka
nie była świętą, to by nigdy tego usypnie
nie smiała. Czytając to, Mamunię
najdroższą i inną t.p. mury, tak mi się
krywo pokazało to u samej Ha Mammai
czyż, że aż mi się wesoło zrobiło. Impro-
miało mi się że jakimś p. lata byli u Komu-
nii nad grobem Babuni w Florencji, mo-
wilam, memu mejowi że go skropnie i alujsi
i se sama przypiekan Bogu wie, co by
wężer mojem rajie mogło, nie nazwał
nieozgarniem, tak długo jak mi Bóg Mamma
nie zostawi, a w jej osobie żyje błagalnie
Two i Taske Bojo - Uroz nawet. Miewiem jak to

mamie opisać, ale mam uszenie crasem i
mnie Pan Bóg wielkiej woli własnej pozba-
wił, i i mi odjął tym sposobem zastępcę
poddawania się crasem znowu myśle-
ie to stąd, i chce próbować czy w istocie
wola Boia we mnie panuje, przypuszczam
różnaitę niecierpienia i pytam się siebie
czy bym się zgodziła, na utratę majątku,
na niedr, na chorobę, na pogorę, na
stracenie dzieci, na ich choroby, kalectwo,
brak zdolności, na nieprzychylności
wszystkich osób drogie, na stracenie
czy spalenie wszystkich pamiętek i
papierów które mi są drogie, i przed-
ciążam te mojeby przypoki, przypo-
minam sobie ile, ile sąy wszystko
to Bogu ofiarowałam, proszę czy by
od tego jedynie mnie uchronił co
zost. — I przypominam sobie i w Przemie
jeszcze mówiłam. Wszystko wszystko Boie
było razem, tułactwo, zebractwo, choroby
były razem, była nie śmierć. —
A jednak od ~~tych~~ choroby mego mi
w Krakowie podaje mi się i się cała
pocieszałam pewiśtością. Lubi
mi się jak gdyby wola Boia stoję
przedemną zmuszała mnie, czy wole moja
D. cofnia się w tył, a ile kroków moja
wola się cofała, tyle kroków wola Boia

postępowała, zmuszając moja by co raz
bardziej postępowała aż do ostatnich
kraniec. I tak Mammucius Droga
w ostatnich dniach jego choroby,
na selegibnij ostatniego dnia,
rana, gdy się z nim modlić miałam,
powiedziało mi: "Mieszanie od kilku
godzin ^{myśl} że Pan Bóg chce abyśmy
oboje zrobili superbia ofiar. twego
życia. Miewiesz co to się ma znaczyć, ale
mam uścisnąć że Pan Bóg czeka
na to, może czeka żebyśmy się znieśli
wszystkiego, a żeby wszystko dał, może
chce zdrowie dać, może nie, czy może
oddai życie Bogu superbia?" A on
mi odpowiedział, że całym sercem
się oddaje w rękę Bożę, ~~ty~~ "i się" z

Bożem nie "targuje". Takie miałam
nocne uścisnąć tej mądrości Bożej
która wszystkim kieruje, i prawdzi-
wie ^{nie} niepodobienstwem było wobec niej,
cokolwiek chciały czy nie chciały; tak
jak w ciemnym lesie, niepodobna by mi
wiedzi czy pragnę, iść na prawo czy na
lewo, i bez rozprawiania posłał bym tam

gdzie by mi wskazało, jakkolwiek ta
 droga była by ^{na pozór} przykniejszą od jone-
 ciwniej. - Otoż niewiem po co się tak rozpi-
 salam, edaje mi się że chciałam powie-
 dzieć że przechodząc w myśli różne nie-
~~smutti~~ ^{smutti}, wosypthie mi się dobrze edaje
 w obec tego jest, a to co jest, Jurek
 nie jest trudnem do zguśieniu, byle nie
 sypieroi się, i niechcei swojej woli. - Wro-
 po takim examiniu guesygnam myśli
 że w istocie Kocham wola Boie, aż pra-
 reszcie guesygnam różne rzeczy przy-
 puszy o Jurek, i cnijsi i mi trudno,
 narazie przychodzi myśl o Mamie
 i cała mi się serce przewraca. Aż ~~na~~
~~napisaniu~~ ~~opisania~~ powiem wyprosznie. Tak mój
 Boze, i Mama i Jasia i siostry i
 Władysław, i Witolda i Marysia, kaidego
 Ci oddają supetnie, tak odetknie,
 myśle sobie, badzes bardzo to jednak
 nie udase ale prawdziwe. A potem
 przychodzi mi na myśl, że dobrze bo to
 są smutti osobiste, ale jak byś zguśła
 ich smutti. Cybyś chętnie zguśła
 żeby która z siostr straciła miśa. Moja
 Mamuniu i tu muszę się przechoni

że nie jereze woli Boiej nie rozumie
 i se data byne się zabić aby imo-
 je ustredy odtego, i wtedy przestaje
 dalszych inwestygacji.
 20- kwietnia. Droga Mamuniu, Otoż
 znoue liś w ktorym konie nie
 trzyma się przytłu. Darmo, taka
 moja głowa teraz, i mój bym tego liś
 nie wyplala, to znoue mnie dzie
 bez pisania. Justem obarczona są
 ciem. Listy i interesy zwsypthie kra-
 ców swiata, a głowy ani są groz-
 Dzieci mieli 10 dni wakacji, mu-
 sialans bardzo dujs się zniemi są
 Straznie się boje staj dla nich un-
 dna wie ile mogą się zniemi bawie.
 21/4: Co do K. Odesialchi. Mój mąż
 jej napisal że Jasia majątek bedae
 skwestrowanym, Mam na Mamie
 zbyt wiele opatko oznaitych cięzarow
 i se Mamie nie moie dalej poytaci
 na utrzymanie Bulgora. - Z reszta
 m. mąż sam bedae w Reynie raplant
 jereze są so siebie, ale postanowit
 tego dalej się prowadzić, gdyż pskanije

że wychowanie dawane w Reymie jest
nadto wykwintne i delikate no Missio-
namy Bulgarskich, i nie mogę się sobie
nie odpowiednia celowi. —

Miałam temu parę dni list od Ma-
ryni porucywy job wszystko, ale i
do niej takie jakieś diwologię pisa-
nie potens niemaam ochoty wypra-
wić. Job pisa smutnie to mi
się idaj i się niegodzi ludzi z
daleka tak tropić, job chce
pisać swobodnie to gęziej nie
Donuznij. — Mammie dopy-
caluży. Amishy sciskam — do
niej się wybieram z listem bardo
jj z jej list dpykuży, nicessy
mnie bardo. Cies, tej sciskam.
A Perisso ^{ani nigdy} nie istniało nigdy. La Soume
de St. Thomas d'Acquie, tak mi
wurdje mówię w jednym tomie.
poslalam więc w dwóch. —

Miech Pan Big strzeie Mammie
i Bogostawie. — P. Gurd so pienie
Dziskujz om bardo i so starani
i so porzedch. — Kedyż się na sergo
tajsty podroży. Ale sadz omu komicznie wprzód
t.j. na początku maja do list jakoi. ^{co} ^{bywa} nie z dow
nagardło i gwałtyerze